

NAGRYŹĆ SIĘ (1) *vb pf*

3 sg fut nágryzie się.

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu s.v. nagryźć.

*Pf od „gryźć” ‘rozrywać zębami’ z formantem na- + się wyrażającym dosyt; tu w przeni [kogo (G)]:
Musí mieřkác w dymnym chyźie/ Ládá lię go co nágryzie. KochMRot A4v.*

Formacje współrdzenne cf GRYŹĆ SIĘ.

LW